

Celelalte părți din procedură: Irlanda, Comisia Europeană

Concluziile recurenței

Recurența solicită Curții:

- anularea Hotărârii Tribunalului din 22 aprilie 2016 în cauza T-69/06 RENV II;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate de AAL în cadrul acestor proceduri.

Motivele și principalele argumente

AAL invocă două motive de recurs împotriva hotărârii atacate.

Primul motiv: eroare de drept în aprecierea unor împrejurări excepționale; încălcarea principiului încrederii legitime; nemotivare.

AAL susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept în aprecierea încrederii legitime a AAL, în special atunci când a analizat existența unor „împrejurări excepționale”. Acest motiv este divizat în patru aspecte:

Primul aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare în ceea ce privește întinderea și efectele Hotărârii Curții în cauza C-272/12 P.

Al doilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a apreciat că situația AAL ar trebui distinsă de cea din cauza 223/85 RSV.

Al treilea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a interpretat jurisprudența Demesa (cauzele C-183/02 P și C-187/02 P) în sensul că pune capăt încrederii legitime a AAL privind nerecuperarea.

Al patrulea aspect: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a omis să efectueze punerea în balanță necesară a intereselor publice și private. Procedând astfel, Tribunalul a încălcat principiul protecției încrederii legitime și a agravat eroarea prin nemotivare.

Al doilea motiv: eroare de drept privind interpretarea articolului 1 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului ⁽¹⁾.

AAL susține că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a precizat și a aplicat condițiile în care un ajutor este calificat drept ajutor existent. În special, AAL susține că Tribunalul a săvârșit o eroare în interpretarea articolului 1 litera (b) punctul (i) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO 1999 L 83, p. 1, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 41).

Recurs introdus la 7 iulie 2016 de European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 27 aprilie 2016 în cauza T-556/11, European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE/Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală

(Cauza C-379/16 P)

(2016/C 305/29)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurente: European Dynamics Luxembourg SA, European Dynamics Belgium SA, Evropaiki Dynamiki – Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis (reprezentanți: C.-N. Dede, D. Papadopoulou, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Oficiul Uniunii Europene pentru Proprietate Intelectuală (EUIPO)

Concluziile recurentelor

Recurentele solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate a Tribunalului în măsura în care acesta a respins motivul nou referitor la acceptarea unei oferte care conține o reducere;
- anularea deciziei de atribuire a EUIPO în măsura în care prin aceasta a fost acceptată cererea de ofertă a IECI, care conține o reducere contrară cerințelor din caietul de sarcini;
- obligarea EUIPO la plata cheltuielilor de judecată și a altor cheltuieli efectuate de reclamante în cursul procedurii inițiale și în cursul prezentului recurs.

Motivele și principalele argumente

Reclamantele își întemeiază recursul pe faptul că Tribunalul a interpretat în mod eronat argumentele pârâtei și a denaturat elementele de probă prezentate de EUIPO în urma ordonanței Tribunalului privind măsurile de cercetare judecătorească, ceea ce EUIPO a confirmat de asemenea în ședință. Aceste probe au demonstrat că oferta prezentată de ofertantul reținut conținea o reducere (propusă în mod ilegal) care a fost luată în considerare cu ocazia evaluării. Prin oferirea unei reduceri, primul ofertant reținut a inclus în oferta sa o variantă în legătură cu prețul propus, contrar caietului de sarcini (astfel cum a fost completat de răspunsurile autorității contractante la întrebările ofertanților). Mai precis, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a apreciat că EUIPO nu a luat în considerare reducerea care figura în oferta reținută în scopul evaluării financiare, și că în consecință, întrucât o asemenea reducere nu a fost luată în considerare, EUIPO nu a încălcat caietul de sarcini.
